

Гдѣ да нѣж, да са дѣнѣ
Въ тѣхъ странѣ удаленѣ,
Самъ отъ горестъ сѣхнѣ, вѣнѣ,
Какъ отквршенѣ лицѣ зеленѣ.

Ахъ далеко ѣ земѣ-тѣ
Гдѣ то сѣмь са азъ родилъ,
По далеко ѣ предмета
На сѣрдце шо ми ѣ мнѣ;

Но негаснѣ отъ пространство
У гхрдн любовный жаръ,
Като фениксъ съ постоянство
Жално плачѣ за другарѣ.

Нѣ, душа-та ми оставилъ
Отъ да тѣжи сѣкой день,
Помощь, помощь ѣ потребна
Отъ онѣзъ шо сѣмь вѣнѣнѣ.

==o==

(Писмо.)

Ахъ ! прости ма, о душице,
Ако сѣмь та огорчилъ.

Шо отвращашъ красно лице ?
Шо не сѣмь ти вече мнѣ ?

Радостно ма не посрещашъ,